

Қулоқ, кўз, тил, қалб ва фарж билан қилинадиган гуноҳлардан сақланиш

08:30 / 01 февраль 1039

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ الْيَصْبِيِّ بِنْتِ تَيْتَا: لَأَقُوهُ نَعْلَلُ الْيَضْرِي دَيْمُحَ بْنَ بَلْكَشٍ نَعْلَلُ
لُقْ: لَأَقُوهُ يَفْتِكُ بَدَحْ أَفْ: لَأَقُوهُ بَدَّوَعَتَا أَدَّوَعَتَا يَنْمَلَعُ لَلْأُسْرَايُ: تَلْقُوهُ
يَبْلَقُ دَرَّشُ نَمُو يَنْأَسِلُ دَرَّشُ نَمُو يَرْصَبُ دَرَّشُ نَمُو يَعْمَسُ دَرَّشُ نَمُو كَبُ دُوعَا يَنْإِمُوهُ لَلْأ
يَنْسَلُ أَبْأَصْأَمْهَ أَوْرَ: يَنْمَرَّشُ نَمُو

Шакал ибн Хумайд розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига бориб:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Менга паноҳ сўраб юрадиган сўзларни ўргатинг», дедим.

У зот икки елкамни ушлаб туриб:

«Аллоҳим! Албатта, мен Сендан қулоғимнинг шарридан, кўзимнинг шарридан, тилим шарридан, қалбим шарридан ва манийимнинг шарридан паноҳ сўрайман, дегин», дедилар.

«Сунан» эгалари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Вакийъ: «Маний – зино ва фужур», деди.

Демак, банда қулоқ, кўз, тил, қалб ва фарж билан қилинадиган гуноҳлардан сақланиб юриши керак экан. Гуноҳ содир бўладиган аъзолар асосан, шулардир.

Шунинг учун инсон уларнинг гуноҳга кириб қолмаслигини доимий равишда дуо қилиб, Аллоҳ таолодан сўраб турса, манфаат топар экан.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобининг 35-жузи

Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2023 йил 2 августдаги 02-07/6202-рақамли хулосаси асосида тайёрланди.